



KOLIKO JE PRAV- ZAPRAV BREZPO- SELNIH V AMERIKI

New-yorški list trdi, da je v deželi samo tri milijone brezposelnih. Napada štatistiko Ameriške delavske federacije kot "gorostastnost."

NEW YORK 3. maja. — "The New York Sun", je včeraj objavil poročilo, v katerem se trdi, da je preiskava omenjenega lista dognala, da je danes v Ameriki samo 3,084,300 brezposelnih. List se opira na števila, katere je dobil od 3000 korporacij in številno uposlenec, ki so zanimiva za Cleveland, sledijo (v oklepaju je število uposlenec v letu 1929):

Chrysler Corporation, 56,088 (37,954); General Electric, 55,706 (87,933); Industrial Rayon, 2,644 (2,237); Midland Steel Products, 2,270 (2,495); National Aerie, 1,334 (1,989); Otis Steel, 4,804 (4,988); Standard Oil, Ohio 4,672 (4,988); Timken Roller Bearing, 8,115 (8,038); Westinghouse 49,986 (34,581); Kroger Grocery, 21,611 (20,589); May Department Stores 14,272 (12,852).

Omenjeni list napada štatistiko o brezposelnosti katero vzdržuje Ameriška delavska federacija, ter pravi, da je število 12,184,000, katero je Federacija objavila za zadnji mesec "gorostastna". Toda celo National Industrial Conference komisija, kot se imenuje štatistična organizacija, katero vzdržujejo različne velike korporacije, je za zadnji mesec poročala, da je v Ameriki 9,649,000 brezposelnih. Vladne štatistike o brezposelnosti sploh ni. Pred kratkim je bilo naznanjeno, da bo WPA izvršila štetje brezposelnih, ampak se je namerno opustilo. Trgovski tajnik Roper je pred nekaj dnevi izjavil, da se bo tako štetje izvršilo, ampak šele — po volitvah.

UMETNIK, KI SLIKA Z NOGO, IMA RAZSTAVO

DUNAJ, 4. maja. — Danes se je v zavodu židovskih vojni veterinov otvorila razstava slik romunskega veterana Aleksandra Kleina, čigar roke so že 17 let paralizirane. Vse slike, o katerih se kritiki povoljno izražajo, je Klein napravil na ta način, da je držal čopič s prsti desne noge.

Burton rabi bič

Včeraj sta dva republikanska councilmana, McCafferty in Gunning, izpričevala pred civil service komisijo, da jima je župan Burton dva dni potem, ko sta glasovala za demokratski dodatek k letnemu proračunu, odvzel vso "patronanco", to se pravi, da so bili vrženi z mestnih del ljudje, ki so bili nastavljeni na njuno priporočilo. Župan je sinoči obtožbo priznal, ampak je rekel, da se je napravilo "pomoto" in da se je vse, razen nekaterih, ki niso "sposobni posla", ki so ga imeli, zopet poklicalo na delo. Stara politična pesem...

Boj za kontrolo demokratske stranke v Clevelandu

V primarnih volitvah, ki se vršijo danes teden, bo senator Bulkley poskusil vreči Gongwerja s sedla.

CLEVELAND, O. — Bitka za kontrolo demokratske mašine v Clevelandu, oziroma Cuyahoga okraju, ki se pripravlja že dve leti, bo prihodnji torek, ko se vršijo primarne volitve, prikipela na vrhunec. Od izida te bitke odvisi, ali bo še nadalje ostal v sedlu Burr Gongwer, ali ga bo izpodrinil zvezni senator Bulkley. Gongwer ima za seboj staro gardo z bivšim županom Millerjem vred, katere je pred štiri leti na vse kriplje nasprotovala Rooseveltovi nominaciji, kar je pravzaprav povzročilo razkol med lokalnimi demokrati. Dosna roka Bulkleyja v tem boju je kongresman Sweeney, ki je prvi prišel na dan z vojno napovedjo proti Gongwerju. Stara garda je že pred dvema letoma vsled tega skušala kaznovati Sweeneyja ter je postavila proti njemu kandidata v osebi nekega Breitensteina. Letos je kandidat stare garde proti Sweeneyju šerif Sulzmann. Opozicija proti Gongwerju je organizirana pod okriljem nove organizacije, ki nosi ime "Priatelji Roosevelta."

Kako se bo boj končal, odvisi od tega, koliko precinktnih odbornikov bo izvolila ena ali druga struja. V celotnem okraju je 1,207 precinktov in ravno toliko odbornikov, in ker precinktni odborniki izvolijo strankine funkcionarje, je mogoče Gongwerja vreči iz sedla le tedaj, če bodo demokratski volilci v torek izvolili večino precinktnih odbornikov, ki kandidirajo za ta urad kot "Priatelji Roosevelta." Če pa se bo to zgodilo, je precej dvomljivo, kajti dotični ima stara garda svoje kandidate v skoraj vseh precinktih, pa Bulkleyjeva struja ni tako dobro organizirana. Bulkleyjeva organizacija ima kandidate samo v 660 precinktih in celo med temi je 96 takih, ki niso bili dovolj zgodaj prijavljeni in se bodo volilci morali njih imena vpisavati.

Boj v slovenskih wardah

Borba med Gongwerjem in Bulkleyjem za kontrolo je našla odmev tudi v 23. in 32. wardi, kjer živi mnogo tisoč slovenskih državljanov, ki običajno volijo demokratski tiket.

V 23. wardi kandidirajo za precinktni odborniki kot "Priatelji Roosevelta" sledeči: William J. Kennick, Tony Krampel (precinkti B, njegovo ime je treba vpisati), Anthony Kusan, Adolph Brezovar, Adolph Silhavy, Charles Hlabše, Frank Haffner, Jr., Harold Donlon, John F. Powers, Jos. Klepcyk, Frank Zupančič, Jr., Anthony J. Zakrajšek, Francis P. Kelly in Stanley M. Tomc. Kot kandidati Gongwerjeve struje pa kandidirajo: Charles F. Kotnik, John Vidmar, Delmont Linden, Agnes Arko, Edwin Powell, John Simončič, Frank Zobec, Jr., Frank J. Perme, Charles Toll, Peter Mikulin, Paul Wimmer, Frank Glach, Joseph Mihele, Jos. F. Salettel, Jos. A. Luschin, Jr., Wesley Sliter, Jos. E. Kardel in Jos. C. Damm.

V 32. wardi, ki je ena največjih v mestu ne bomo našli imen vseh kandidatov, temveč samo naše ljudi, ki kandidirajo bodisi na eni ali drugi listi. Kot "Priatelji Roosevelta" kandidirajo za precinktni

odbornike sledeči: Victor Wood (Vidgar), Mary Gozdanovič, John Janchar, Jr. (njegovo ime je treba vpisati), Albert J. Smrekar, Anton M. Skufca, Anthony F. Rayer, Louis Turk, Florence Smejkal in Frank C. Gubanc. Na Gongwerjevi listi pa kandidirajo: Frank Wes, Peter P. Hochevar, John Rožanc, Stanley Eržen, Charles Laurich in Frank M. Perko.

SE JE PRVI PELJAL S SVOJIM AMBULAN- CEM

DELAWARE, O., 4. maja. — Detroitški pogrebnik Jack Sidner je danes postal prvi klient svojega novega ambulanca. Sidner in njegov partner Paul Lewis sta kupila novi ambulanc, v Piqua, O., in sta se vrnila z njim v Detroit. Sidner, ki se je vozil naprej v svojem avtomobilu, se je zaletel v neko drevo, nakar ga je Lewis, ki je za njim vozil ambulanco, voz, pobral in odpeljal v bolnišnico. Sidner pa ni težko poškodovan.

IZGREDI SO ZAPRLI SO- LO NA POLJSKEM

VARSAVA, 4. maja. — Danes je prišlo do ostrega spopada med nacionalisti in socialisti na tukajšnji tehnični visoki šoli, v katerem je bilo 22 dijakov resno ranjenih. Petdeset dijakov je bilo aretiranih in šolo se je za nedoločen čas zaprlo.

Tužna vest

Mrs. Mary Černe, 16717 Waterloo Rd., je prešla iz domovine vest, da ji je 8. aprila umrl po dolgi bolezni njen ljubljani brat Jaka Koželj, višji svetnik pri generalni železniški direkciji v Beogradu, in sicer v rodni vasi Olševku na Gorenskem. Zapuščala žena in hčer, staro 9 let, mater poznano kot Kuhljeva mama, dva brata, Ivana, ki je duhovnik v Zagrebu in Mihaela, ki je na domu, ter tri sestre, Antonia, poštarica na Javorniku, Franica, poročena na Češkem in Mrs. Černe. Pokojni se je udeležil vojne ob Soči ter je bil potem ujet od Rusov na gališki fronti. Pozneje je vstopil k prostovoljcem, ki so se borili za novo Jugoslavijo. Naj mu bo lahka rodna zemlja!

Slov. Društveni Dom

V sredo večer se vrši seja direktorja Slovenskega Društvenega Doma na Reher Ave. Pozivlja se vse člane direktorja in zastopnike, kakor tudi gospodarski in ženski osek, da se udeležijo te seje. Na tej seji imamo ukrepati več važnih stvari v prid prireditve, katere se ima vršiti meseca junija. Tudi tisti, kateri ste bili izvoljeni za pobiranje glasov ste prošeni, da se udeležite te seje. — Tajnik.

Norge ledenice

Anton Dolgan, 15617 Waterloo Rd., priporoča rojakom, da si nabavijo moderno Norge električno ledenico, katere so sedaj na razstavi pri Dolganu.

ROOSEVELT JE ZMA- GAL V MARYLANDU

BALTIMORE, 4. maja. — V demokratskih primarnih volitvah, ki so se vršile danes v Marylandu, je bilo podano zagotovo, da bo imel predsednik Roosevelt vseh 16 glasov, ki jih bo imela država na narodni konvenciji. Za Rooseveltovo delegacijo je bilo oddanih 91,743 glasov, njegov nasprotnik Breckinridge pa je dobil samo 16,644 glasov.

Velebiznis ima kon- trollo nad univerzami

BUFFALO, N. Y. — Univerze in kolegiji v Zed. državah se nahajajo pod kontrolo velebizniških interesov in finančnikov, in oni so tisti, ki odločajo, kaj se bo učilo in kaj se ne bo učilo. Tako poroča Dr. Earl McGrath, član učiteljske fakultete na Buffalovski univerzi, ki je pravkar dovršil temeljito študijo o ozadju okrog 2,500 kolegijskih odbornikov. Skoro tri četrtine mož, ki sedijo v upravnih odborih najvišjih učnih zavodov in deželi, so biznismeni, bankirji in advokati. Duhovniki, ki so leta 1860 tvorili 40 odstotkov univerzitetnih odbornikov, predstavljajo sedaj samo 7 odstotkov, šolniki pa samo 10 odstotkov od celega števila. Iz poročila je razvidno, da je akademska svoboda v šolah čedalje bolj ogrožena in da število profesorjev, ki izgubljajo službo, ker so njihovi nazori v konfliktu z velebizniškimi interesi, čedalje bolj narašča.

Pohvala in kritika

Odlični clevelandski rabinec A. H. Silver je v nedeljo imel govor, v katerem je skušal ločiti zrno od plev v delovanju Rooseveltove administracije. Koristne in konstruktivne reči, katere je izvršila administracija, so sledeče, je rekel Silver: prevzetje odgovornosti za relief od strani zvezne vlade, podjetje javnih del v velikem obsegu, zdrobitev zlatnega standarda, kontrola nad spekulacijo z delnicami, reformiranje bančnih zakonov in zakon za socialno varnost. Na drugi strani pa je Silver obojval administracijo, ker se je izkazala kot najbolj militaristična v zgodovini dežele in ker ni razvijala še nobenega načrta za planirano gospodarstvo. Gleda slednjega je rekel: "Upravičen je strah, da vse okrevanje, kolikor smo ga dobili, je samo predigra k novi paniki, kakršna nas je doletela v letu 1929. Elementi, ki so povzročili dotično paniko, so še vedno tukaj in tvorijo še vedno sestavni del našega ekonomskega ustroja. Rooseveltova administracija nam je dala mnogo važnih in koristnih reform, toda resničnega novega "deala" nam ni dala."

Davey snubi zamorec

V nedeljo je gov. Davey, ki je iznova kandidat, govoril na zborovanju clevelandskih zamorcev. Obljubil je, da bo prvi prilžnost imenoval enega zamorca v državno komisijo, ki odloča o jetniških parolah. Davey je kandidat stare garde pri primarnih volitvah, ki se vrše prihodnji torek, dočim kandidira proti njemu kongresman Young kot "new-dealerski demokrat".

Hearst je zatrl Bris- banovo kolono

MILWAUKEE, Wis. — Kolona Arthurja Brisbane, najvišje plačanega članka v Ameriki, je bila 7. aprila zatrta v "Milwaukee Sentinelu" in vseh drugih Hearstovih časopisih, ker je Brisbane, ki je sicer konservativec, smiselno pravljenje militarizma in dal priznanje pokojnemu senatorju La Follette, ker je nasprotoval vstopu Zed. držav v svetovno vojno. Zatrtje dotičnega članka je bil izvršen na direkten ukaz Hearsta, ki je Brisbane "boss."

Odstavki v koloni dotičnega dneva, ki so posebno razdražili Hearsta, ki pa je izšla v drugih listih, ki kupujejo omenjeno kolono, so se glasili:

"Za 19. obletnico našega vstopa v svetovno vojno so se vršile različne parade in proslave, pri katerih je sodelovala tudi armada. To se zdi, kakor če bi nekdaj proslavljal dan, ko je padel po stopnicah ter si zlomil nogo. Mi nismo imeli nobenega vzroka, da smo stopili v vojno, v kateri smo vrgli proč 50 milijonov dolarjev z brezmiselnimi zapravljivostjo, poleg 10 milijard dolarjev, katere smo posodili nepoštenjakovičem v Evropi. Proslavljanje tako nesmiselnosti je o tročje. Ta dežela bo še skozi sto let plačevala za dotično vojno v pokojninah, bonusih in kdove, v čem še vse. Zadnja penzionirana vdova iz vojne, ki se je vrnila leta 1812, je šele pred kratkim umrla in tista vojna je bila pred 124 leti. Clovek, ki bi se ga morali spominjati in častiti na ta dan, je pokojni senator La Follette, ki se je odločno bori proti vstopu Zed. držav v vojno. Visoka finančna, uporabljajoč krinko patriotizma, je uspela, in dobili smo vojno, zdaj pa imamo tudi depresijo."

Brisbane sicer redko piše v takem tonu, ampak mož je star in morda si je enkrat skušal razbremeniti vest in napisati nekaj resničnega. Pa je slabo naletel. Hearst, ki sicer dan na dan kriči, da "rdečkarji" ogrožajo "svobodno ameriške institucije", je poskrbel, da Amerikanci v njegovih listih niso mogli čitati, zakaj je Amerika pravzaprav šla v svetovno vojno.

ZOPET LINČANJE ZA- MORCA V GEORGIJI

PAVO, Ga., 4. maja. — Včeraj je bil tu linčan zamorski farmerski delavec John Rushin, star 55 let, ki je pred smrtjo baje priznal drhali, ki ga je pograbila, da je ubil nekega 24-letnega belega moškega.

OKUPACIJSKI GOVER- NER V BELGIJI UMRL

GOERLITZ, Nemčija, 4. maja. — Danes je umrl tu v starosti 91 let general Ludwig von Falkenhausen, ki je bil guverner Belgije za časa nemške okupacije.

Zboleli na zastrupljenju

Na nedognan način so se zastrupili v Akronu, Mrs. Melzena Kugler, stara 23 let, njen svak Ray Kugler, star 16 let, in njena 2-letna hčerka. Zdravniki ne morejo dognati, če so se zastrupili s hrano ali pa na kak drug način. Mož Mrs. Kugler je delal v tovarni, ko je trojica zbolela.

Boji roparskih tolp v Addis Ababi se nadaljujejo

Ameriško poslanstvo vztraja v poslopju, a koravno tajnik Hull svetuje, da se umakne v prostore angleškega poslanstva.

Haile Selassie se nastani v Jeruzalemu.

WASHINGTON, 4. maja. — Ameriški diplomatski zastopnik Cornelius Von H. Engert in pešica Amerikancev se je nocoj še vedno trdovratno borila, da reši prostore poslanstva pred ropajočimi tolpmi domačinov. Engert je potom radia sporočil državnemu departamentu, da bo s svojimi tovariši zapustil poslopje ter iskal zavetja v angleškem poslanstvu le v skrajni sili. Potem ko mu je državni tajnik Hull skoro dejansko ukazal, da se umakne, je Engert odgovoril: "Ako sprevidim, da ni nobenega drugega izhoda, se ne bom obotavljal slediti vašemu nasvetu." Poročilo, ki je bilo poslano ob 3 uri zjutraj, pravi, da je bilo tekom dneva sicer v mestu zelo burno, na noč pa da so se ulični boji poglobili. Engert in člani njegovega štaba so tekom dneva odbili napad ropajočih domačinov ter enega izmed napadalcev ubili. Dve domačinki, ki sta služili v poslanstvu, sta bili tekom streljanja, ki se je vršilo z malimi odmorji skozi ves dan, ranjeni.

ADDIS ABABA, 4. maja. — V abesinski prestolici so v teku boji med tekmujočimi tolpmi banditov, ki se tepo za plen. V opustošenih ulicah je danes ponovno prišlo do ostrin spopadov, v katerih so se neizkušeni banditi branili za svoj plen pred profesionalnimi tatovi, ki so se vsuli preko mesta v zadnjem naskoku, predno dosepejo italijanske čete. V teku zadnjih 36 ur je bilo iz pušk domačinov izstreljenih petsto tisoč krogel. Zda, ko je zmanjkalo municije, so se podivjani domačini zatekli k sulicam in mečem svojih prednikov. Do najbolj krvavih bojev je prišlo pri vladni zakladnici. Ko je drhal napadla poslopje, so branitelji ustrelili nanjo s strojnimi. Banditi so padli kot zrele pšenice pod srpom, toda se niso dali odpoditi. Plazeč se preko trupel mrtvih tovarišev, so toliko časa napadali, da so prišli do mož pri strojnicah. Tedaj so se zablskali meči in branilec pri strojnicah se je posekalo roke. Potem je drhal vtrla v notranjost in odnesla zlato.

DJIBOUTI, Francoska Somalija, 4. maja. — Cesar Haile Selassie in njegova družina so se danes vkrcali na angleško bojno ladjo, ki jih odpelje v Palestino. Kot se je zvedelo, se bo bivši vladar nastanil v Jeruzalemu, kjer ima starokršćanska koptična cerkev, katere glavar je, obsežna posestva.

Nov grob

V nedeljo zvečer je po dolgi in mučni bolezni umrla Marija Smolč, rojena Križman, doma iz Volčine fare v vasi Zagradec Fužine, po domače Sorčeva. Pokojna je bivala v Ameriki 29 let ter zapuščala moža Johna in devet otrok, tri sinove in šest hčera, od katerih so bili štirje rojeni v domovini. Pred 17 leti se ji je zastrupila kri in je od tedaj veliko pretrpela. Pred petimi leti so ji morali odrezati eno nogo, leto pozneje pa še drugo. Tako je ostalo sicer močno žensko telo brez obeh nog, ki sta bili odrezani celi. Toda njeni otroci so jo skrbno negovali in tako je dočakala starost 64 let. Do zadnjih tednov je prebivala največ časa na stolihi, kamor so jo morali prenašati. Končno jo je pljučnica rešila nadaljnih muk. Pogreb rajne, ki ga oskrbuje pogrebni zavod Grdina in Sinovi, se bo vršil v četrtek ob 10. uri iz hiše žalosti, 1120 E. 71 St., v cerkev Sv. Vida in nato na Calvary pokopališče. Bodi ji lahka tuja zemlja, preostali pa naše sožalje!

Darila trgovcev

Progresivna trgovska zveza naznanja, da se je sinoči določilo nagrade, ki se jih oddaja v zvezi z radio programom. Oni, ki so upravičeni do nagrad, naj dobijo informacije pri svojih trgovcih ter se morajo oglašiti do 16. maja za certifikate, ki jih dobijo pri Augustu F. Svetku, 478 E. 152 St.

Račune za plin

V našem uradu lahko plačate račune za plin in elektriko do ponedeljka, 11. maja.

NEKDANJA MILIJONARKA BERACICA

Dunajsko sodišče obravnava te dni tožbo neke matere, ki toži svoje tri bogate hčere za mesečno podporo. Starka je 76 let stara ter je v mlajših letih bila večkratna milijonarka. Živela je v precejšnjem razkošju ter je svojim hčeram dala vsaki po pol milijona zlatih kron dote, ko so se omožile. S svojim premoženjem pa je skrbela tudi za reveže in siromake, oskrbovala je bolnišnice in zavetišča ter dala velike vsote denarja za dobrodne namene. Ko pa je po vojni nastala inflacija, je tudi njeno milijonsko premoženje skopnelo v nič. Ni se ji posrežilo rešiti niti majhnega dela premoženja. Da bi se tako izognila popolni ubožanosti, se je poročila z nekdanjim ritmojstrom. Tež poroki pa so njeni otroci zelo nasprotovali. Hčere, ki so pa ohranile svoje premoženje, so materi zelo zamerile, da se je poročila in se niso več brigale zanjo. Oba starčka sta sedaj tako ubožala, da sta se morala zateči v občinsko hiralnico. Toda nesrečna mati niti tu nima veselih uric. Njene hčere namreč nočejo nič plačevati za svojo mater v hiralnici. Zato je nekdanja milijonarka v svojem obupu morala svoje otroke tožiti za mesečno vzdrževalnino v hiralnici.

Direktorska seja

Nocoj se bo vršila direktorska seja SND. Vse direktorje se prosi, da se gotovo udeležijo.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV P.T.G. & PUB. CO.
6231 ST. CLAIR AVE.—Henderson 5811
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
VATRO J. GRILL, Editor

Pod raznašalcu v Clevelandu, za celo leto\$5.50
za 6 mesecev\$3.00; za 3 mesece\$1.50
Po pošti v Clevelandu za celo leto\$6.00
za 6 mesecev\$3.25; za 3 mesece\$1.60
Za Zedinjene države in Kanado za celo leto\$4.50
za 6 mesecev\$2.50; za 3 mesece\$1.25
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države
za 6 mesecev\$4.00; za celo leto\$8.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918
at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the
Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

K DNEVNIM DOGODKOM

Amerikanci so pod Rooseveltovo administracijo tako globoko padli, da morajo jesti hrano, ki je namenjena za pse — je grmel oni dan senator Dickinson, veliki republikanski grmovnik iz Iowe. Senator pa je pozabil omeniti, kakšne pse je imel v mislih. V Ameriki je dosti psov, ki se jim celo takrat, kadar so najslabše postreženi, bolje godi, kot pa se godi delavcem celo v takozvanih dobrih časih.

* * *

Republikansko gospodo je težko zadovoljiti. Na eni strani očitajo Roosevelt, da tira deželo v bankrot, ker skuša saj nekaj napraviti, da ne bi brezposelnosti od glada vzeli konec, na drugi pa pretekajo krokodilske solze nad Amerikanci, ki jih je Roosevelt reduciriral na "pasji standard." Programa nimajo nobenega, razen fraz o ustavi in svobodi, karkoli že to pomeni. Toda, če se prav spominjamo, bi bil tista leta, ko je Hoover osrečeval deželo, in so delavci stradali čisto po "ustavem" in "svobodnem" receptu, celo pasji standard za malenkost boljši od onega, s katerim je republikanska stranka postregla masam delovnega ljudstva.

* * *

Na sloviti angleški univerzi v Oxfordu je promoviral za doktorja prava neki Hauaka, domačin iz otočja Fidži v Tihem oceanu, ki se je kot otrok še vdeleževal s svojim očetom ljudožrskih pojedin, pri katerih so člani njegovega plemena povživali ujetje sovražnikov. Ko je bil njegov oče kot plemenski poglavar kaznovan od angleške oblasti s smrtjo, sta zapuščenega dečka vzela dva angleška zakonca s seboj v Anglijo in ker je kazal izredno nadarjenost, sta ga dala študirati. Slučaj je nov dokaz, da je teorija o superiornosti posameznih ras zelo šepava. Najvažnejši faktor v oblikovanju človeka, so razmere, v katerih raste in se razvija.

* * *

Bivši detroitski bankir Svenson, ki je sedaj eden izmed voditeljev Coughlinove "Unije za socialno pravico," je te dni v Clevelandu rekel, da se omenjena organizacija med drugim bori za "ohranitev vere", in pa da se "ohrani Amerike" — kaj to pomeni? Zanimivo bi bilo vedeti, koga Coughlin smatra za Amerikanca. Spominjamo se, da je ta gospod nekoč pred kongresnim odsekom grmel proti "inferiornim" rasam, med katere je prištel zamorce in "Pollacks," to se pravi Slovence!

* * *

Kot kažejo vsa znamenja, je podjarmljenje Abesinije dovršeno dejstvo. Mussolini se ni motil, ko je že naprej računal na nesposobnost Lige narodov, da bi ga ustavila na njegovem roparskem pohodu. Imel je pač vzgled Japonske v Mandžuriji in če je se rabil novega dokaza, ga mu je preskrbel afera radi militarizacije Porenja. V družbi, ki bazira na filozofiji sebičnosti, ne more biti drugače. V taki družbi odločuje le surova sila in ne pravica.

Zanimive vesti iz stare domovine

Prostovoljna gasilska

četa v Celju proslavi dne 7. julija 1936 na svečan način 65 letnico svojega obstoja.

Patrona je eksplodirala

Ljudje, zlasti podeželski, so dostikrat zelo lahkomišelní in ravnanju z orožjem in municijo. Dan na dan se zatekajo v ljubljansko bolnišnico ljudje, ki jim je orožje povzročilo hude poškodbe. Navečkrat je temu vzrok malomarnost ali nepredvidnost. Sprejeta je bila v ljubljansko bolnišnico 23 letna služkinja Marija Gradičeva, doma iz Mirne peči, ki pa sedaj služi v vasi Tenetišče pri Litiji. Domači hlapec Alojz Primc je našel nekje staro patrono ter jo vrgel na ogenj. Okrog ognja je imela prav tedaj oprava Gradičeva. Patrona je seveda eksplodirala ter raztrgala Gradičevi vso desno roko.

Slovenski večer v Budejovicah

Češke Budejovice, v aprilu 1936. — Po navadi imamo Slovenci bolj malo naših večerov ali kulturnih dnevo v tujini. Pa včasih le pride kje na vrsto — zato je pa tak bolj zbran, premišljen in kvaliteten in zato tudi bolj pomemben. En tak večer je bil tudi tu v Českých Budejovicah. Je to prav lepo mesto, seveda malo manjše od naše Ljubljane, pa ne dosti. Ima krasne gotске in baročne stavbe; veliko šolskih zavodov, močno industrijo in odlično budjevojke — pivo. Ker leži mesto preveč blizu avstrijske meje, je v njem tudi še precej Nemcev, dasi tega na zunaj skoro ni opaziti. Tu se tudi že pričinja tista zanimiva in svojevrstna češka krajina: polja, ki jim je ozadje nebeška modrina.

To ni odveč, če se enkrat ponovimo, da nas Slovenci, Čehi in Slovaki zelo dobro, da, najbolj poznajo izmed vseh narodov na svetu. Zato je tudi nas vseh dolžnost, da napravimo vse, za to prevažno poznanstvo storimo vse, da ga ne zamenjamo. In tudi moramo napraviti vse, da čim globlje spoznamo veliko kulturo teh dveh bratskih narodov! Samo s spoznanjem druge kulture lahko vidimo in presodimo svojo.

Toliko prisrčnosti pri sprejemu, kot so je bili deležni Trboveljski slavski na budjeveckem kolodvoru, sem še malo videl v življenju. V zgodnji jutranji uri so jih prišli počakati in pozdraviti mladi češki dečki in deklice, ki so slavskom tovariši po letih in evstih. Pa tudi odraslih je bilo veliko.

Pozdrayni govor je imel predsednik ČJ lige dr. Jan Beran. V imenu Slavčkov se je zahvalil skladatelj E. Adamič. Tako za Slavčke kot za spremstvo je bilo že vse pripravljeno, stanovanje in drugo.

Slavčki so nastopili v dvorani Besede. Bila je popolnoma zasedena. Spored je bil skrbno izbran in lep. Zapeli so skoro dvajset pesmi — Adamiča, Mokranjca, Pahorja, Matelica, Preglja, Milojeviča, Osterca, Tomea, Kogojca, V. dopiveca, Bravničarja in Mirka.

Največ ploskanja in pozornosti sta bila deležna prisotna skladatelja E. Adamič in S. Osterc — obadva sta bila klicana pred občinstvo, kjer so jim izročili tudi cvetja. Zelo lep šopek bi gotovo dobil tudi Matija Tome, če bi bil tu.

Dirigent Avgust Šuligoj in Slavčki so bili deležni izrednega in ogromnega aplava — dobili so krasen venec, solistka, drobna Režika Koritnikova, pa za svoj glasek, ki je skoro neznajši od pomladanske vertike, še posebno darilce. Ves večer je

bil tako lep in umetniško tako na visoki stopnji, da smo lahko vsi ponosni nanj — zato moramo samo čestitati gospodu dirigentu in Slavčkom, da so zopet dali slovenski pesmi tako lepo podobo! — Pri zadnji točki se je zboru na odru zahvalila v imenu češke mladine v slovenskem jeziku hčerka našega rojaka prof. Vuga, ki že dolgo slušuje na tukajšnji Trgovski akademiji.

Ginljivo so se otroci posvajali med seboj: še in še se moramo videti med seboj: če ne pridete vi k nam... Ob taki prisrčnosti in tako uspehi prireditvi so se malčki in njihovo spremstvo s podvojenim navdušenjem odpeljali proti Pragi. Tam, na mednarodnem kongresu glasbe, pred Čehi in zastopniki drugih narodov, tam morajo pa še celo pokazati in dokazati obenem, da je slovenska pesem ena med najlepšimi na tem širokem svetu in da smo enaki po duhu in izobrazbi in narodni samostojnosti drugim, tako mogočnim in številnim narodom.

Nova opereta "Pesem ljubezni"

Posebna poteza našega časa je našla svoji vsebini umetniško svoj pristni odsev — v opereti, ki se v posebno lahkonni značilnosti površne zapeljive mikavnosti bujno razrašča zlasti po zapadu in je poglavalna najvišje vrhove v okvirju gledališke umetnosti tudi na naših slovenskih tleh. To moremo opaziti vedno znova in je temu dokaz tudi to, da se je zadnjih letih (ki niso rodila nobene domače operne umetnine) štirim novim domačim operetam (Prešmetana ljubezen, Erika, Blejski zvon, Stoji Ljubljana) pridružila v vzporeditvi sedaj že peta opereta: "Pesem ljubezni."

Sicer smemo to delo šteti med slovenske umetnine le bolj po besedilu, ki ga je po skladateljevem zasnutku napisal Maks Simončič, dočim sta milje in pa glasbena snov te tvorbe očrtana s hrvaškimi ptezami (v kolikor niso kozmopolitske), ki jih je utisnil skladatelj Josip Raha. Čeprav tudi iz te druge strani včasih pomežikne kak naš pristni domači motiv. Vsebinska dela si išče učinka predvsem v miljeju in v njega vabljivih razpoloženjih, kot se dejansko vzpno najmočnejše bodisi v prirodnih lepoti obmorske pokrajine, bodisi v bolj plitko zapeljivem ozračju kabaretske (slednji motiv postaja vedno bolj priljubljen in sumljivo ponižuje opereto z njene prave umetniške gladine). V ta milje pa je položena ljubezenska zgodba, preprosto vsakdanja, kot jih površni opazovalec v takem okvirju sreča na vsak korak.

Samoumori pod vlakom

Vlak, ki odhaja iz Ljubljane proti Vrhniki, je povozil neko mlado žensko, ki je skočila pod kolesa lokomotive. Vlak je žensko popolnoma razmestil. Policija je ugotovila, da je samoumorička 19 letna Marija Gregorič iz Ljubljane, ki je izvršila samoumori v trenutni duševni zmedenosti. Policija je dala truplo prepeljati v mrtvašnico na Viču.

Zaga je zgorela

Posestniku Mešiču Josipu v Skornjem je zgorela njegova žaga z zidano hišico za žagarja. Uničena je tudi večja zaloga sena, škoda pa znaša 40.000 Din.

Podlegel udarcu

V mariborski bolnišnici je umrl 36 letni posestnik Ivan Polančič iz Žikaric pri Sv. Barbari v Slov. goricah. Umrl je

za posledicami udarca ki mu ga je dal njegov sorodnik v prepiru z motiko po glavi, da mu je počila lobanja.

Nesreča na Črnučah

Na Črnučah se je zgodila hujša nesreča. V delavčvo ženo Jožefa Kotlarjevo od St. Gotarda pri Trojanah je zavozil neki kolesar, tako da je ženska padla ter si zlomila nogo in dobila druge hude poškodbe. Kotlarjevo se je usmilil neki kmetski voznik, ki jo je naložil na svoj voz ter jo prepeljal do železniškega prelaza na Tyrševi cesti, kjer jo je prevzel reševalni avto in jo prepeljal v bolnišnico.

Osem gasilcev pod avtom, štirje v bolnišnico

Maribor, 13. aprila. — Gasilska četa v Kamnici je dobila nov gasilski avto, katerega so preizkusili gasilci. Za poskusno vožnjo se je prijavilo 8 gasilcev, in sicer so se odpeljali proti sosedni Selnici. Ko so se vozili na slemenu pred gostilno Golob na povratku proti Kamnici, je avto na ostrem ovinku zavozil z vso močjo v strmino, kar je bilo usodno. Na ovinku ga je prevelika brzina na mokri cesti vrgla v stran in avto je s prvim kolesom zadel v občestni kamen ter je zaradi udarca eksplodirala pneumatika, kar je zopet avto pognalo na drugo stran ceste. Ponovni udarec pa je povzročil, da so eksplodirale vse tri pneumatike in avto je vrglo kakor pri eksploziji v zrak tako, da se je obrnil ter pokopal vse gasilce pod seboj. Prizor je bil strahoten, ker se po nesrečnici niso mogli izklopiti izpod vozila. Morali so priti ljudje ter jih rešiti. Štirje gasilci so dobili pri tem zelo nevarne poškodbe in so jih mariborski reševalci morali prepeleti v svojim avtomobilu v bolnišnico. Najbolj se je po nesreči poveljnik kamniških gasilcev 31 letni gostilničar Maks Šiker, ki si je zlomil desno nogo. Poškodovani so še 40 letni železničar Gašper Kajzer, ki je dobil poškodbo na glavi in po rokah ter desni nogi, 40 letni železničar Hinko Zunko, ki je poškodovan na glavi in na desni roki, ter 31 - letni delavec Franc Glazer, ki si je močno poškodoval obe roki. Ostali pa so odnesli precej strahu. Skoda na avtomobilu je znatna, ker je novi avto skoraj popolnoma razbit.

Novi grobovi

Umrl je Jaka Stok, uslužbenec Gospodarske zveze v Ljubljani, kjer je zvesto služil 13 let.

V Logatcu je nenadoma umrl posestnik in gostilničar Jože Tolazzi. Zadel ga je kap na postaji, ko se je hotel odpeljati z vlakom.

V Olševku pri Kranju je umrl Jaka Koželj, višji svetnik pri generalni direkciji državnih železnice v Belgradu.

V St. Vidu pri Stični je umrl Venulj Anton, tesarski mojster. Dne 4. decembra je obhajal 75 letnico svojega rojstva.

V Mariboru je umrla Vodnik Terezija, soproga mizarja, v starosti 45 let.

Umrla je v pujski bolnišnici na pljučnici komaj 25 letna učiteljica Marija Mlekuž.

Za posledicami splošne oslabelosti je umrl 72 letni Oskala Jožef v vasi Zminec pri Škofji Loki.

V Mariboru je umrla v starosti 71 let zasebnica Lucija Tarkuš. — V bolnišnici je pokosila smrt posestnikov soprogo Marijo Kajzer v evetu 24 let. Njeno truplo so prepeljali v Cirkovce.

V ljubljanski bolnišnici so umrli: Turk Josip, 77 let, bajtar, Ravnice 2, obč. Čabar; Re-

SKRAT



Oče je 5-letnemu Zaniju naznanil, da mu je štorčlja princesa sestrica.

"Ali bi jo rad videl?" je vprašal oče.

"Koga?" vpraša fantek.

"Tvojo novo sestrico!"

"Ta me ne zanima," odvrne

dečko, "pač pa bi rad videl štorčljo!"

Fant je vprašal mladenko, če ga hoče vzeti za moža. Ona ga je zaničljivo premerila in rekla, da ne. To je snubca pogrelo. Hotel se je maščevati, pa je izbleknil: "Veš kaj, tako ti pa tudi ni treba vihati nosa! Bil sem zavrnjen že od dosti boljših in lepših kot si ti!"

Materinska proslava

Euclid, O.

Slovenska Zenska Zveza vabi na proslavo, katero priredi na čast materam in sicer po kratki seji ob 8. uri v šolski dvorani pri sv. Kristini. Program bo obširen s petjem in deklaracijami po programu bo pa ples in Card Party. Vse to skoro zastoj, za 25c pivskih tiketov za katere se bo dobilo razvedrilo in okrepčilo. Prvim sto se bodo dala darila in vsaka mati dobi darilo. Otroci pod 14. letom v spremstvu starišev so prosti, brez njih pa plačajo 5c. Torej prosim, da se udeležite od blizu in daleč, mladi in stari.

K. F.

tes Gregor, 45 let, delavec, nestalno bivališče; Bernik Leon, 31 let, zasebni uradnik, Sv. Florijana ul. 1; Mavrič Florijan, 63 let, kovač, nestalno bivališče; Smuk Alojzij, 19 let, poljski dninar, Borovak 4, občina Poljski, okraj Litija; Ponč Marija, 51 let, žena pekova, mojstra, Boh. Bistrica 76; Planinšek Franc, 55 let, dninar, Zalna pri Višnji gori; Cerar Dominik 1 leto, sin delavca, Selo 17, občina Ihan pri Kamniku; Pišek Marija, 35 let, žena posestnika, Bevk 11; Brešič Alojzij, 25 let, krogel, pomočnik, Celje, Lava 1; Kogej Ivana, 26 let, žena zvan. drž. žel., Zalag 7, obč. Polje; Učakar Franc, 29 let, brzojavni delavec, Zg. Preker 55 pri Litiji.

Požar

Gorelo je v Zapodju (Hotič), nasproti postaje Kresnice, poslopje Strazarja p. d. pri Lavricu. Zgorelo je gospodarsko poslopje, svinjak, hišo so nekoliko obvarovali. Zivino so rešili, razun ene koze. Gasilci iz Hotiča, Kresnic, Ribč so bili kmalu na mestu in so obvarovali druge sosedne hiše. Pogorelec je bil zavarovan. Zazgal je menda otrok.

Najdeno truplo

Našli so v Dravinji pod Ptujsko goro truplo mladega dekleta, ki je ležalo le kratak čas v vodi. Sodna oblast je odredila ogled na lieu mesta, da ugotovi, na kak način je prišlo dekle ob življenje ter da skuša ugotoviti tudi istovetnost utopljenke.

Ljudsko gibanje v marcu

V Zagorju seje rodilo 9 otrok, in sicer 7 dečkov in 2 deklici. Poročila sta se Ivan Umek, Stoklar, in Šmit Ljudmilla. Umrla pa sta Kos Barbara in Klobučič Franciška.

Maslo

Okrog 1. 500 pred našim štetjem, morada v zmešnjavah perzijskih vojn, se je srečal Grk Hekatajos iz Mileta prvič z ljudstvom Peoncev, ki je bivalo na severu Krške ob reki Aksiju. Hekatajos je bil po pokličen zgodovinar in ve o teh Peoncih povedati, da so imeli velika ozemlja, s katerimi pa niso vedeli ničesar pravega storiti. Živeli so skoraj kakor barbari. Namesto da bi svojo rodovito zemljo obdelovali po vseh pravilih, so jo prepuščali konjem in govedu za pašo...

Meščan Hekatajos iz Mileta, ki je bil navajen dobre grške kuharske umetnosti, poroča dalje, da ti barbarski, divji Peonci niti okusne oljke niso poznali. Namesto v oljčnem olju so peonske gospodinje cvrle divjačino in ribe v "zelo tolsti maži, ki jo znajo pripravljati iz mleka in jo imenujejo zato mlečno olje..."

Stoletje pozneje je glas o tem čudnem mlečnem olju došel v staro Grčijo. Hipokrat es si je kot znamenit zdravnik ogledal stvar pobliže. "Prav zares," pripoveduje začudenim Helenem, "so ljudstva, ki pridobivajo iz kobiljega mleka toščo, ki jo imenujejo butiron. Kobilje mleko nalivajo v visoke posode in te potem dolgo pretresajo. Pri tem se prične mleko peniti, zavre in tekočina se loči od trdega. Zgoraj se nabere butiron, ker je lažji nego vse ostalo, to pa težka gosta gmota, se nabira spodaj. Butiron rabijo barbari namesto olja naših oljk za kuho in evretje."

Iz dežele bajnih mongolskih Skitov je prišla vest o butironu, o maslu, polagoma do Črnega morja, k Peoncem in od tod preko maloazijskih Grkov na Peloponez. Polagoma je prišla tudi do Rima.

Prav tako kakor Grki in natančno drugače nego Skiti in Peonci so imeli tudi Rimljani svoje oljčne nasade, kuhali so z oljnim oljem, cvrli so z oljnim oljem. In celo gruje, ki so jih hranili z mesom sužnje, so rimskim sladkosem šle v slast le, če so bile pripravljene z oljem. Nekoliko novotarjev je sicer poskusilo z butironom in so ga servirali kot posebno slaščico, a navzlic temu je ostal butiron le "barbarskim ljudem priljubljena jed," kakor poroča Plinij v svojem Naravoslovju. Isti pisatelj sodi, da so maslojedci in barbari istovestni ljud. Maslo ne spada v kuhinjo civilizirane dežele. Navzlic temu je maslo v drugih pogledih zelo koristno, ima v sebi sile, o katerih so že Grki govorili s priznanjem.

In Plinij navaja eno izmed knjig uglednega zdravnika Avla Kornelija Celza (okrog 1. 25 po našim štetjem), ki je takoj po odkritju butirona izkoristil to snov kot zdravilno mažo in je z njo dosegel n. pr. izredne uspehe z obravnavo otrok, ki so dobili rane od ležanja. Kaj boljsega rimski znanstveniki niso znali napraviti z maslom.

Kot mazilo in zdravilo je prišlo potem maslo barbarskim naslednikom rimskega imperija. Sv. Hildegarda, ki je umrla 1178, je mešala maslo z listi in semeni smokve in to mešanico kuhala, da je dobila potem izrsten pripomoček za kašelj. Pare vročega masla koristijo tudi zoper sušico in steklini, masleni obkladki zdravijo zločeste tvore. In končno so vedeli o maslu še to, da se da v previdnih, majhnih porcijah uporabljati kot ljubezenski pripomoček.

V srednjeveških kuhinjah dolgo ni nobenega sledu o maslu. V inventuri svojega posestva Asnapija je dal Karel Veliki zapisati med letnimi dohodki sicer nekoliko sto funtov sira in 200 velikih gnat, a le 8 in pol litra "kravje masli," ki jo danes imenujemo maslo. Seve v 12. stol. so se z menihi razširile pozornimske navade po Srednji in Zapadni Evropi. Z izpopolnitvijo poljedelstva so kmetje začeli pridobivati večje količine mleka in smetane in so se navedili delati maslo. Kmali potem beremo tudi o listinah in zapiskih tistih davnih dni, da je postalo maslo eden izmed elementov kuharske umetnosti in živilo, ki so ga visoko cenili.

GOTOVO ŠE NE VESTE...

da so na Japonskem nogomet poznali že pred 2600 leti. Tokijski kulturni zgodovinar prof. Jamatago je ugotovil, da so v tej deželi v 7. stoletju pred našim štetjem prvič igrali nogomet. Dosti pozneje, za časa cesarja Engija, ki je vladal od 1. 901 do 922, je bila ta igra najbolj priljubljena med vsemi. Takrat so jo igrali na polju, ki je merilo 94 krat 24 m. Vrata so predstavljala drevesa. Žoge so bile že iz usnja in so imele premer kakšnih 22 cm. Nekako v 12. stoletju so na Japonskem na nogomet potem pozabili.

Arkadij Buhov, Moskva:

SREČNO NAKLJUČJE

Prometni stražnik Peter Mihajlov je hitel k svoji nevesti Sonji, da bi se z njenim očetom domenil o skorajšnji poroki. Oče je prišel v mesto prav za prav samo zato, da bi spoznal svojega bodočega zeta.

"Glej, da se mu prikupiš, golobček!" je rekla nevesta.

"To ni tako lahko," je dejal žalosten Peter. "Morda mu ne bom simpatičen."

"Neumnost," se je smejala nevesta. "Meni si bil všeč na prvi pogled."

"Nu, dobro, poskusim. Toda kaj naj le govorim z njim?"

"Ti moj ljubi bog, ne bodi vendar neumen. Povej mu... skratka... ljubim vašo hčer... brez nje ne morem živeti... ona me ima takisto rada... v zela bi se. Saj vendarni mate ničesar proti temu. To je vse. Je to res tako težko?"

"Ni," je odvrnil Peter veselo in poljubil svojo malo ljubko nevesto.

Toda čim bolj se je bližal domu, kjer je stanovala njegova izvoljenka, se ga je loteval vse večji nemir. Naposled je bil le pred vrati in je prav boječe pozvonil. Sonja mu je takoj odprla, ga v naglici poljubila, vzela škatljo z bonboni, ki jih ji je prinesel ter ga narahlo potisnila v sobo. V kotu je stal star, majhen in debel mož s črnimi brkami.

"Očka," je dejala dekle, "to je moj Peter! Poglej, ali ni lep fant?"

Stari mu je podal roko in rekel:

"Tako, tako. Prometni stražnik? Kar sedi. Sonja, luč! Rad bi si tega tvojega ženina dobro ogledal."

Zažarela je elektrika. Starec je ženina pozorno ogledoval in naenkrat zavpil:

"Aaa, to si tedaj ti, golobček? Sedaj pa le sem one tri rublje, pa kar hitro!"

"Kakšne tri rublje?" se je začudila Sonja.

"On že sam dobro ve, v čem je stvar," je pripomnil oče suho.

"Da, vem," je s trdim glasom zaklical Peter. "Nisem jih pobral zase. Ko zapiskam in zavpijem: 'Dol! Skakati v voz med vožnjo je prepovedano!', med vsako poslušati, ne pa se skrivati v vozu. Vašo hčer ljubim, toda ne glede na to se morate držati reda na ulici, kakor vsak drugi."

"Proketo," je zaklical stari srdito. "Človek pride s kmetov, se veseli mesta, hoče hitro objeti svoje dete, pa ga njegov bodoči zet nasilno in za prazen nič odre za tri rublje. Kar na lepem lop: Tako sem se se-

znalil s stvojem lepim ženinom. Hvala ti, hčerka!"

"Vaša hči s tem nima nikakega posla," je razdraženo kričal Peter. "Čelo moja lastna nevesta bi morala plačati globo, ako bi se vedla na tak način. To je moja služba in zato tam stojim, da pazim na red. Kdor se proti njemu pogreši, mora plačati! Kaj pa, ako bi pri tem padli in prišli pod voz ali si zlomili nogo?"

"Le ne dolgih govoranc," je zarenčal oče sovražno. "Kaj vam je do moje noge? S svojo nogo smem napraviti, kar hočem, kar se mi zljubi. Rajše se pomeniva o vaši: da mi vaša noga nikoli več ne prestopi tega praga. Moja hčer pa si kar iz glave izbiti! Drago mi je bilo... tamle pa so zidarji pustili luknjo!"

Stari je vstal, Peter pa se je zganil in molče zapustil sobo. V predsobi je slišal Sonjine vzdihle, ko pa se je počasi spuščal po stopnicah, mu je na glavo priletela škatljo z bonboni. V tegobnem razpoloženju je vršil Peter svojo službo, obhajale so ga celo samomorilne misli. Ko pa je nekega dne prišel iz službe domov, ga je čakalo na mizi nevestino pismo. Glasilo se je: "Dragi Peter! Pridi jutri zvečer ob devetih k nam. Pričakujem te zanesljivo. Tisoč poljubčkov! Tvoja Sonja."

Sonja mu je prišla odpret, ga vroče poljubila, in ko jo je vprašal po očetni, mu je brž pojasnila, in ko jo je vprašal po očetni, mu je brž pojasnila: "Oče je zahteval, naj ti pišem. Ne delaj nikakih neumnosti, kar vstopi! Neodložno je Peter vstopil v sobo. Dišalo je po jodoformu in po karbolu, kakor v bolnici. Na divanu je ležal starček z obvezano glavo in tiho stokal.

"Oprostite, oče," je začel Peter, "da sem se oni dan tako prenagljil."

"Prenagljil? Kaj še!" ga je prekinil starček. "Samo svojo dolžnost si vršil in prav nič drugega. Zakaj bi ne oglobil bedaka, ki skače v električno, ko je še v teku. Se glavo si lahko razbije... ojoj, dragi Peter... ali nimam prav?"

"Zelo ste prizanesljivi, očka," mu je rahlo nasprotoval Peter. "Vendar, človek s kmetov res ne more vsega vedeti."

"Kar oglobi ga s tremi rublji, pa bo kmalu vedel! Avto ne vpraša ali si s kmetov ali iz mesta. Avto te enostavno povoz, pa je. Če bi ne bilo stražnikov, ki skrbijo za red, kam bi

pa to prišlo? Koliko časa že služiš?"

Stiri leta...! Ze nekolikokrat sem bil pohvaljen," je odvrnil Peter skromno.

"To si gotovo nabral že mnogo denarja!"

"Mnogo," je Peter smeje pritrtil.

"Se vse premalo," je zaklical stari. "Zdaj pa pojdi v kuhinjo in pomagaj svoji nevesti prinesiti čaj."

Peter je odhitel v kuhinjo in spraševal svojo od sreče sijajočo nevesto: "Kaj se je zgodilo? Prav ničesar ne razumem."

"Srečno naključje," se je smejala Sonja. "Oče je včeraj šel čez ulico. Prometni stražnik je dal znamenje, on pa se ni zmešnil zanj, kar mirno je korakal dalje. Pridrvel je tovorni avto okoli vogala in zadela očeta z blatnikom. Padel je in si na čelu odrl kožo. Zdravnik pravi, da ni nič. Ko pa je prišel domov, so bile njegove prve besede: 'Takoj piši Petru, naj pride... zakaj sem ga prav za prav tako razžalil? Morda zato, ker skrbi za varnost ljudi? Tak človek, kakor je ta tvoj prometni stražnik, bi nikoli ne dovolil, da bi koga povozil avto... Se številko tega voza sem si zapomnil: M5432. Ali nisi strašno srečen?'"

"Nu, na to številko moramo postaviti v loterijo!" je zaklical ženin ves blazen in nesel v sobo težki samovar. Svatba je bila kaj kmalu! Istega dne sta novoporočenca stavila v loterijo številki 54 in 32 in sta čez nekaj časa začela glavni dobiček.

IZ PRIMORJA

Stoletnico obstoja

bo praznovala letos paroplovna družba "Lloyd Triestino."

Nov velik stadion

hočejo zgraditi v Trstu. Italija ima že zelo lepe in naravnost veličastne stadione, od katerih so najlepši v Rimu, Bologni, Turinu in Firenzi. Trst ima stadion, ki je bil zgrajen pred štiri leti, ki pa ne odgovarja

več novim razmeram. Tržaški listi pravijo, da mora tržaški stadion biti posebno reprezentanten, ker gre za napravo, v katero so svojčas prišli tudi sportniki iz Jugoslavije.

Aretirali so karabinerji v Solkanu Antona Uga in Karla Gravnerja, ki sta bila namenjena skrivaj čez mejo. V Cerknem so aretirali Jerneja Svetličiča, ki je vtihotapil nekaj blaga iz Jugoslavije, obenem pa je bila obsojena zaradi istega delikta Katarina Peternej na 3 mesece zapora.

Tehnični agrarni institut za tržaško, videmsko, goriško, istrsko in reško provinco namerava urediti v Poreču. Absolventi takih šol v Italiji ne morejo postati samo gospodarji na posestvih, ampak tudi občinski tajniki, vodje sindikatov posojilnic itd. Ta institut bi se naslanjal na že obstoječo kmetijsko šolo v Poreču, ki je bila ustanovljena pod Avstrijo in stoji na visoki stopnji.

Sluke je razstavil te dni v Trstu dr. Pavel Klodič. Večinoma predstavlja morje in obmorske pokrajine. Klodič so slovenskega rodu in eden izmed njih je bil tržaški rodoljub in pisatelj pod imenom Klodič Sabladski. Požar je izbruhnil v hiši kmeta Franca Freglja v Renčah pri Gorici. Ogenj so pogasili gasilci iz Gorice. Škoda je 5000 lir, ki pa so pokrite po zavarovalnici. Veliko hujši požar pa je v Dombergu poškodoval hišo Antona Sfiligoja. Tudi tu je škoda, ki znaša kakih 15.000 lir, pokrita.

Dr. Lavrenčič, docent na otroški kliniki v Neaplju, je imenovan za vodjo zdravstvenega oddelka državnega materinskega in otroškega skrbstva. Profesor Laurinsich je sin tržaškega doktorja, ki je iz slovenske goriške rodbine.

196. legiji črnih sracij v vzhodni Afriki je poslal tržaški škof dr. Alojzij Fogar pismo, v katerem pozdravlja častnike in legionarje tržaške in istrske province, ki v tej legiji

služijo. Pravi, da jih spremlja vedno z molitvami ter da je v duhu ob njihovi strani kakor njihove matere, žene in zaročenke. Zeli, da bi se vrnili v domovino ovenčani z lovrom kot zmagovalci.

Slovečki hrvatski kompozist Jožef Hatze

je te dni prišel v Trst na operacijo. Operacijo je sijajno izvršil profesor Aliani. Hatze se je učil glasbe v konservatoriju v Pearsu, kjer je bil med njegovimi učitelji Mascagni.

Mesečnik v dimniku

Trinajst ur med sajami osem metrov globoko

Neki poslovni človek, ki ima svojo pisarno v londonskem Vzhodu, je zaslišal med delom nenadoma grozoten trušč, trkanje, drsanje in vpitje iz nekega zidu, ki je nekoliko metrov oddanjen od vhoda v njegovo pisarno. Prislonil je uho k zidu in je sedaj začel razločno človeški glas, ki je z zadnjimi močmi prosil pomoči.

Stopil je na streho, in od tam na zid. V zidu je bil dimnik, ki s svojo odprtino ni morel preko zidnega roba. Zaklical je: "Ali je kdo spodaj?" Odgovoril mu je glas, ki je ne-

Barvanje avtomobilov

Mi vam prebarvamo avtomobile — prvovrstno delo

JOHN KREBELJ
1183 E. 175 St.

TOOK OFF 17 LBS.
OF UGLY FAT

HEEDED DOCTOR'S ADVICE

Mrs. Robert Hickey, Roseville, Calif., writes: "My doctor prescribed Kruschen Salts for me—he said they wouldn't hurt me in the least. I've lost 17 lbs. in 6 weeks. Kruschen is worth its weight in gold."

Mrs. Hickey paid no attention to gossipers who said there was no safe way to reduce. She wisely followed her doctor's advice. Why don't YOU?

Get a jar of Kruschen to-day (lasts 4 weeks and costs but a trifle). Simply take half teaspoonful in cup of hot water every morning. All druggists.

Vsem Slovencem,

ki čitajo angleško, kakor tudi staršem, ki želijo dati svojim odraslim sinovim in hčeram v roke dobro knjigo, priporočamo

krasno novo povest

Grandsons

(VNUKI)

KATERO JE SPISAL

Louis Adamic

Author 'The Native's Return,' 'Laughing in the Jungle' in 'Dynamite'

✱ ✱

To je povest treh vnukov slovenskega izseljenca v Ameriki.

Cena lepo vezani knjigi
obsegajoči 371 strani, je
\$2.50.

NAROČILA SPREJEMA

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE. — — — — CLEVELAND, OHIO

LIFE'S BYWAYS



PREVZELA PEKARIJO V S. N. D.

Jakob Fajdiga in Frank Klančar

naznanjavo cenjenemu občinstvu, da sva prevzela znano pekarijo v Slovenskem Narodnem Domu od Mr. Charles Zupančiča. Priporočava se za nakup vsakovrstnega dobrega peciva, posebno strukelčkov, krofov in potic. Sprejemamo naročila za veselice, svatbe, piknike, družabne prireditve itd. Zadovoljni boste ravno tako sedaj kot ste bili prej, ker pek je ravno isti, samo lastnik je drugi. Pri večjih naročilih damo popust! — Se priporočamo!

SEDANJI TRG ZA HIŠE NUDI PRILIKE

14315 Darley Ave., od E. 140, za 2 družini, 6 sob in kopalnice za vsako; ena soba na 3. nadstropju; garaža za 3 avto; lot 473149. Pogoj: Bančna financa. \$4000	869 Depot St., Wiccliffe, od Euclyda; primeren bungalow s 5 sobami v lepem stanju; lot 561174. Pogoj: Bančna financa. \$3500
1283 E. 170 St., blizu Waterloo Rd. hiša za eno družino, 6 sob, garaža, lot 861106. Malo takoj, ostalo bančna financa. \$3200	921 East 64 St., acerno od St. Clair Ave. Ieseno postopje s 6 stanovanji, 4 "tollies" in 2 kopalnici, dohri dohodki. Pogoj: Bančna financa. \$4500
1619 Longwood Drive, od Mayfield Rd., Mayfield Heights; prenovljeno; 6 sob za eno družino, Krasen lot 1661130; gorjota na vroč zrak. Pogoj: Bančna financa. \$4000	893 E. 223 St., od St. Churja, Euclid; prijetni semi-bungalow s 6 sobami; v dobrem stanju; dohri obkrožen lot. Pogoj: Bančna financa. \$4800

THE CITY & SUBURBAN CO.

VOGAL E. 9th IN HURON

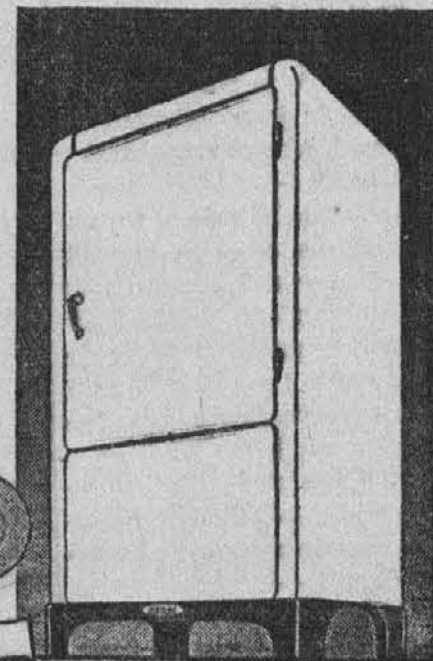
PHOSpect 7666

ONLY IN NORGE DO YOU GET
THE PLUS VALUE OF ROLLATOR
REFRIGERATION

Part of the plus value in Norge is the plus cold-making power of the Rollator. It is able to make more cold than you'll ever need, is simple in construction, smooth in operation, uses hardly any current, is almost everlasting. By actual test, the Rollator improves with use.

The extreme efficiency and dependableness of the Rollator is the basis of saving in both food and refrigeration. Rollator Refrigeration enables Norge owners to save up to \$11 a month.

THE ROLLATOR...
Smooth, easy, rolling
power provides more
cold — uses less current.



SEE THE NORGE
ONLY IN THE NORGE
WASHER DO YOU GET
THE PLUS VALUE OF
Autobuilt TRANSMISSION

BEFORE YOU BUY

When you buy a new washer, you expect it to give you years of quiet, dependable, trouble-free service.

But do you realize that, from the standpoint of dependable performance, the most important part of a washer is the part you never see? It's the transmission. And only the Norge washer has the "Autobuilt" transmission, with its system of "take-up points" which makes the Norge truly a life-lasting washer.

(Model 55-P Washer with Pump Disinfectant) M-EWE-1

SUPERIOR HOME SUPPLY
6401-05 Superior Ave.

NORGE

Carica Katarina

Zgodovinski roman

Ko mu je Katarina obvezala rano in mu pomogla obleči suknjo, spregovori:

— Moj ljubi, nasloni se na mene! Jaz sem dovolj močna, da bi te mogla celo na lastnih rokah ponesti do Carskega sela. Mislim pa, da bo zadostovalo, ako se boš pri hoji na me naslanjal!

— Veličanstvo, — reče Potemkin. — Take dobre in ljubeznivosti ne morem sprejeti!

— Oh, ko bi vedel, kako sem danes celo popoldne trpela! — reče cesarica.

— Zakaj? — se začudi Potemkin. — Napad se je vendar še-le ravnokar izvršil!

— Ne vprašuj me, moj ljubi! — odvrne Katarina. — Vse ti bom povedala. Storiš sem ti veliko krivico!

— Meni? — vzklikne Potemkin. — Mar me nisi baš ti rešila iz očitne smrtni nevarnosti?

Tesno objeta sta stopala po osamljeni cesti.

— Če bi naju sedaj videli ljudje! — vzklikne Potemkin. — Oh, Katarina, dolžan sem ti hvalo! Veliko si za me storila!

— Delam samo to, kar je dolžnost vsake žene napram možu! Mar ti ne bi storil isto, če bi jaz bila na tvojem mestu?

— Jaz! — oh Katarina, — kaj pa sem jaz? — Jaz sem tvoj suženj! —

— Ne, Aleksander, jaz sem tvoja sužnja! — Današnji popoldan sem to jasno čutila! Na ničesar drugega nisem mogla misliti, razen samo na tebe. Trepetala sem namreč od strahu, da te bom izgubila!

Potemkin se za hip ustavi.

— Mene da bi izgubila? — vzklikne. — Za božje ime, Katarina, kdo ti je rekel to? Kdo me je pred teboj očrnil? Toda, ali si mogoče vedela, da se pripravlja napad?

— Nikesar nisem vedela, — odvrne Katarina. — Vedela pa sem, da imaš ob osmih šestih pri križu!

— Ti si vedela! — zakliče začudeno Potemkin. — To vendar ni mogoče! To je bila samo moja tajnost, ki je pa nikomur nisem zaupal. Mar ti znaš čitati v mojem srcu?

— Srečna bi bila, če bi to znala! — odvrne cesarica in vzdihne. — Toda vse ti bom priznala dragi Aleksander! Nekdo je čisto slučajno prisluškoval tvojemu pogovoru z neznano damo v Carskem selu. Oseba, ki je prisluškovala, mi je rekla. —

— Je-li vse slišala? — vpraša Potemkin. — Nikakor ne tajim, da sem se razgovarjal z neznano damo!

— Oseba, ki je prisluškovala, mi je samo rekla, da si pri slovesu zaklical neznan dami te besede: — Oh osmih zvečer pri križu na cesti, ki pelja v Carskojelo!

— To je resnica! — reče Potemkin. — Ali pa ti je dotična oseba tudi povedala, radi česa sem določil staneček?

— Tega baš ni mogla slišati, — odvrne Katarina.

— Potem ti bom vse povedal, ljuba Katarina! — vzklikne Potemkin. — Zjutraj me je nagovala v drevoredu neznana stara dama, ki mi je brez obotavljanja priznala, da poseduje neko listino, ki se tebe tiče in katera bi za tebe pomenila neprecenljivo vrednost.

— O kaki listini vendar govoriš, Potemkin? —

— O onem strašnem poročnem listu, ki se nahaja v Orlovi posesti in ki dokazuje, da si njegova soproga! —

Katarina se zdrzne. Spomin na one čase ji je bil strašno neprijeten.

— Čim mi je neznanka to o-

menila, sem sklenil, da za vsako ceno kupim to listino. Razpravljaj sem torej z njo in se končno pogodil, da ji plačam 6000 rubljev, čim mi prinese listino ob osmih zvečer na dogovorjeno mesto!

Katarina vzklikne: — Nisi li videl, da je to samo prevara? — Tu so te hoteli umoriti!

— Imaš prav, Katarina. Sedaj vidim, da sem postopal zelo neoprezno, — reče Potemkin. — Toda na čegavo povelje so me hoteli umoriti? —

— Na povelje grofa Orlova! — vzklikne Katarina.

— Ha, če bi mu mogel to dokazati! — zakliče Potemkin. To bi ga moralo spraviti na morišče!

— Žalostno pogleda cesarica svojega ljubimca.

— Razume se, da bom ukazala, da se izvrši stroga preiskava, vendar pa dvomim, da bi mogli črnemu grofu kaj dokazati. Morili so pobegniti in niso pustili za seboj nobenih sledi.

— Tudi če jih ulovimo, bodo molčali in ne bodo hoteli izdati Orlova. Oni se bodo zanašali, da jih bo Orlov iz ječe zopet rešil!

— Ta prokleti zločinec bo torej ostal nekažnovan? — zakliče Potemkin.

— Nekaznovan? — vpraša Katarina, a v njenih očeh se čudno zasveti. — Ne bodi prepričan, da ga bo kazen doletela. Strašna kazen!

— Kaj pa si mislila Katarina, ko si zvedela, da sem se sestal z neko damo? — jo vpraša Potemkin.

— Kaj sem mislila? — vpraša Katarina in povsod pogled. — Oh, Potemkin, tega ti ne morem priznati. — Mislila sem, — ah, trpela sem strašno. Sedaj pa vidim, da si mi zvest. Aleksander, brez Tebe ne morem živeti!

Katarina se je dušila v solzah in Potemkin jo je komaj razumel, tako tiho je govorila.

Potemkin se skloni k njej in jo poljubi.

— Ljubosumna si torej bila, Katarina? — reče Potemkin in se nasmehe.

— Ljubosumna? — Ne, Aleksander! To je preveč navadna beseda, da bi izrazili vse ono, kar sem pretrpela. Če bi tebe izgubila, ne bi hotela več živeti!

— Nikoli me ne boš izgubila, moja srčna ljubica, razen ako me boš sama nagnala! — odvrne Potemkin.

— To se ne bo nikoli zgodilo! Nikoli! — vzklikne Katarina. — Ljubila te bom do svojega zadnjega diha!

Katarina se vrže na njegova prsa in ga objame. Naenkrat pa cesarica opazi, da je že cel rokav Potemkinove suknje premočen s krvjo.

— Vsemogočni Bog! — zakliče obupano. — Rana se ti zopet odprla! Kri — tvoja kri, Potemkin!

Potemkin je doslej molče prenašal bolečine, ki mu jih je povzročala rana. Čutil pa je, da postaja vedno slabši.

— Priznam ti, — reče Potemkin, — da me zapuščajo moči. Komaj da se držim še na nogah!

— Toda midva morava čimprej dospeti v Carskojelo! — vzklikne Katarina. — Zdravnik te mora pregledati in obvezati! Ljubljani Potemkin, nasloni se popolnoma na mene, jaz te bom podpirala z vsemi svojimi močmi.

Potemkin stori, kakor ga je Katarina prosila.

Na ta način sta hodila pet minut, nakar Potemkin globoko vzdihne in reče:

— Ne morem več! Vsak korak mi povzroča silne bolečine! Izgubil sem že toliko krvi, da

nimam več nobene moči! —

— Kaj naj storim? — zakliče obupano Katarina. — Jaz bi rada pohitela naprej v Carskojelo, da ti pošlem pomoč, toda ne morem te samega tukaj pustiti! Morda bi se morilci povrnili!

— Ne bodo se vrnili! — pravi Potemkin. — Najbolje je, da si tako ljubeznjiva, pa pohitiš v Carskojelo. V dvajsetih minutah si lahko doma, tekoma daljnih pet minut pa je že lahko voz tukaj. Vsega skupaj bom čakal torej samo pol ure!

— Vedi, moj ljubljani, da gre za tvoje življenje! — Dobro, sedi tam na oni kamen! — Katarina ga nato popelje na kraj ceste in mu pomaga sesti. — Jaz pa bom tekla, kolikor me bodo nosile noge, da čimprej dospem v dvorec. — To reši, ga nežno poljubi in odhiti po pomoč.

Potemkin je sedel mirno na kamnu in se je zatopil v premišljevanje. Napram Katarini je čutil brezmejno hvaležnost. Ne hote jo je primerjal z Elizabeto. Ta mu je poklonila svojo ljubezen in zvestobo, toda Katarina mu je vse poklonila, kar more pokloniti žena ljubljene mu možu.

Potemkina se je jela lotevati trudnost. Vedel je, da pomeni spanje v takih okoliščinah smrt, zato se je odločno branil spanja. Ko je spoznal, da bi gotovo zaspal, če bi še dalje ostal na kamnu, je sklenil, da se bo napotil dalje. Vedel je, da bodo našli samo mrtvo truplo, ako ga premaga zaspanec.

S težko muko vstane in se napoti v smeri proti Carskojemu selu.

Hodil je približno četrte ure, ko naenkrat uzre pred seboj lično hišico.

— Tukaj mogoče stanujejo ljudje! — reče Potemkin. Morda mi bodo pomagali! — Samo požirek vina, potem pa zopet na pot. —

Hipoma se mu zvrtil v glavi. — Sedaj pa je konec! — pomisli. — Toda mogoče mi bo pa le uspelo, da se priplazim do hiše! Potrkal bom in poprosil, da mi pomorejo!

Z velikim naporom se priplazi Potemkin do vhoda. S težavo odpre vrtna vrata, se opoteka do hišnih vrat, kjer potegne z zadnjimi močmi za zvonec.

Iz hiše ni bilo nobenega glasu.

Zdelo se je, da že vsi spijo. To čakanje je bilo nezno.

Končno sliši Potemkin, da se približujejo hitri koraki k vratom.

Še enkrat potegne Potemkin za zvonec, nakar vpraša od znotraj neki lep in prijetni ženski glas:

— Kdo je? — Kdo želi vstopiti? —

Bolan sem, — pomisli Potemkin. — Vročino imam, pa se mi je zdelo, da slišim Elizabetin glas!

— Kdo je? vpraša ponovno ženski glas. — Odgovorite, ako želite, da odprem! —

— Imejte usmiljenje, — reče cesaričin miljenec, — pa odprite! Ranjen sem, napadli so me na cesti. Zaklinjam se Vam, da sem pošten človek. — Usmilite se ranjenca! —

— Takoj! — odvrne za vrati ženski glas. Trenutek pozneje se vrata odpro.

51. POGLAVJE
Svidenje.

Potemkin je bil tako slab, da ni mogel dvigniti glavo. Tudi žene, ki mu je odprla vrata, ni pogledal.

— Moj Bog, — zakliče žena, — vi vendar krvavite! Na žalost leži tudi naša stara gospodinja bolna v postelji. Sedaj sem popolnoma sama! Sedite na klop, prinesla vam bom vina!

Dama, ki je izrekla te besede, pohiti k omari, da prinese Potemkinu krepčila.

Potemkin, ves izčrpan, se napoti proti klopi in sede.

— Evo, pijte, — sliši nežno

govoriti neznano damo. — To vas bo okrepčalo. — Moj Bog, kako je vendar mogoče, da so vas napadli in ranili tu, v bližini carskega dvorca? — Vas rana močno boli? —

— Hvala vam, gospodična, — reče Potemkin in počasi dvigne glavo.

Čaša z vinom mu zleti iz rok in pade na kamenita tla predsobe. Potemkin vzklikne.

Mlada dama, ki mu je iz usmiljenja odprla vrata in mu je sedaj postregla z vinom, se istotako preplašeno zdrzne.

— Potemkin! — Aleksander Potemkin! — vzklikne lepa mlada deklica.

— Elizabeta! — spregovori zamolklo Potemkin.

Nastane dolg odmor.

Oba mlada človeka sta stala tesno drug ob drugemu. Nekoč ju je vezala neizmerna ljubezen, vse do takrat, ko je on krenil na pot slave, bogastva, ona pa na pot bede in pomanjkanja.

Za hip se je zdelo, da se bo Elizabeta obrnila in da bo odšla po stopnicah v svojo sobo. Toda ona ostane ko okamenela.

— Da, jaz sem! — reče naposled Elizabeta. — Jaz sem, Aleksander Potemkin! Kakor vidiš, jaz še živim! Živi se lahko, četudi je srce v prsih že davno mrtvo! —

Potemkin je molčal. — Ni vedel, kaj naj odgovori.

Molčal je, kakor molči zločinec pred strogim sodnikom.

Naposled ji slabim glasom reče: — Elizabeta Voroncova, Ti si se me usmili in me sprejela v hišo. Hvala ti!

— Toda jaz bom šel sedaj zopet naprej. Mogoče se mi bo posrečilo doseči dvorec! Morda pa je voz že blizu! Tukaj ne morem ostati! —

— Zakaj ne? — vpraša zamolklo Elizabeta.

— Ker, — Potemkin je težko dihal, — ker čutim, da ne spadam v tvojo čisto in nedolžno bližino! — Da, Elizabeta, jaz ne smem biti poleg tebe. Ti si čista, nedolžna, sveta — jaz pa sem zločinec, ki te nisem vreden! Z Bogom! —

Potemkin je medtem prispel do vrat in jih poskuša odpreti.

Toda že je bila Elizabeta poleg njega in mu nežno odrine roko od kljuka.

— Ti boš ostal! — mu reče odločno.

— Ne morem! —

— Jaz hočem, da ostaneš! —

— Ne smem, Elizabeta, ne smem! —

— Ah, ti se bojiš cesarice! Bojiš se za svoj položaj! Se morda bojiš, da boš padel v nemilost, ako bo ona zvedela, da si bil pri meni? Če je tako — potem pojdi! —

(Dalje priložniji)

Soba in garaža

Odda se soba in garaža; prost vhod v sobo; soba se odda tudi brez garaže. Poizve se na 1377 East 171 St.

Krojač dobi delo

Krojač dobi takoj delo; Poizve se v uradu tega lista; Henderson 5811.

Zamenjajte vaše hranilne knjižice za pohištvo, električne washers in ledenice

KRICHMAN & PERUSEK
FURNITURE CO.
15428 Waterloo Road
Odperto zvečer

NAZNANILO

Vsako sredo popoldne bomo imeli zaprt kot prejšnje leto. Se priporočamo za obisk.

FRANK BUTALA

6410 ST. CLAIR AVE.



NAZNANILO in ZAHVALA

V globokem jadu naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je v Bogu, previdena z svetimi zakramenti za umirajoče za vedno preminula naša nadvse ljubljena soproga, mati, stara mati in sestra

Mihaela Rovera

rojena NOSAN

Blagopokojnica je bila rojena dne 1. januarja leta 1886 v Ribnici na Doljenjskem. V Ameriki je bivala 28 let. Po kratki in mučni bolezni je preminula dne 3. aprila ob 4. uri zjutraj ter bila pokopana iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na Kalvarijo pokopališče dne 7. aprila ob 9. uri popoldne. Pokojnica je bila članica Protected Home Circle št. 547, članica Slovenske ženske Zveze podružnice št. 10 ter članica Oltarnega društva Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Poleg tukaj zalujoče družine in več bližnjih sorodnikov zapuščala v stari domovini brata Alojzija.

V globoki hvaležnosti nas dolžnost veže, da se iskreno zahvalimo vsem darovalcem cvetja, ki so ga položili ob krsti blagopokojnice ter s tem izrazili prijateljsko sočutje. Naša globoka zahvala naj velja sledečim: družina Fr. Natlačen, družina Anton Bezla, Mr. John Brodnik, družina John Tomsich, družina Henry Batich, Mrs. Frances Klun, družina John Simčič, družina Frank Žagar, družina Frank Lovšin, Mrs. Frances Petrich, družina Lawrence Avcin, družina John Sluga, družina Leopold Polis, družina James Kozel, družina Mary Dejak, družina Matt. Haffner, družina Louis Pirnat, družina Michael Telich, družina Louis Levstik, Mr. Jos. Kovach, Miss Theresa Markus, Mr. Frank Zorič, Mrs. Ana Boldan, družina Sarin, Lyon Dairy, Mr. Joseph Glavan in družina, darovalci za skupni prijateljski venec in sicer: Mr. A. Klaus, Mr. M. Cepelanskas, Mr. J. Pecon, Mr. Jack Pecon, in Mr. Bert Angelo, Slovenska ženska Zveza, podružnica št. 10, pevsko društvo Jadran, Protected Home Circle št. 547, Fisher Body Employees Door and Bandsaw Dept., Electric Vacuum Cleaners Motor Dept. in Electric Vacuum Cleaner Co.

Izraz naše velike hvaležnosti naj prejmejo obilni darovalci za sv. maše, katere se bodo brale v mirni pokoj blage duše. Obilni darovi so nam bili ob času velike žalosti v družini globok izraz sožalja nad izgubo naše ljube soproge in dobre matere. Naša iskrena zahvala naj velja sledečim: družina Frank Natlačen, družina Frank Lovšin, družina Matt. Haffner, družina Mary Dejak, Mrs. Frances Petrich, Mr. Joe Petrich, družina George Kovačič, Mrs. Theresa Markus, družina Mary Glavan, družina Gracianin, družina Frank Sluga, Mrs. John Dejak, Mr. in Mrs. Anton Cerkenik, Mrs. Segar, Mr. in Mrs. Blaž Boldin, družina Frank Vilar, družina Frank Videmsek Sr., družina Frank Videmsek Jr., družina Joe Centa, družina John Leskovec, Mr. in Mrs. Frank Zupce, družina Anton Kure, družina Mary Jerman, družina Frank Baucher, Miss Albina Moro, družina Louis Karis, družina Frank Kadunc, Mr. in Mrs. Pete Musich, Mr. in Mrs. Joe Konelija Jr. Mr. in Mrs. Anton Prime, Mrs. Frances Knaflic, Mr. Anton Zaplata, Mr. in Mrs. Mike Kness, družina Jos. E. Stampfel, družina Anton Novak, Grovewood Avenue, Mrs. Kosmerl, Mrs. Opalek, Mr. in Mrs. Andrew Skerl, družina Meglič, Mrs. Frances Krebel, Mr. Leo Perusek, Mrs. Schmuk, družina Bandi, Mr. in Mrs. Joseph Penko, Mrs. Rose Honko, Mr. in Mrs. Joe Zupan, Mrs. Angela Krizman, Miss Josephine Yankovič, Mrs. Mary Hočvar, Oltarno društvo Marije Vnebovzete na Holmes Ave., in Premier Electric Vacuum Cleaner Co., ter družina Wretseko.

Najlepša hvala vsem onim, ki so dali avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Naša najlepša zahvala naj velja sledečim: Mr. Frank Natlačen, Mr. John Tomsich, Mr. John Leskovec, Mrs. Mary Sluga, Mr. Frank Pucel, 17821 Delavan Road, Mrs. Michael Telich, Mr. Thom. Segar, Mr. John Dolenc, Mr. Dominic Dekleva, Mr. Anton Prime, Mr. Jack Troha, Mrs. Genovefa Zupan, Mrs. Rose Weiss, Mrs. Pepki, Mr. Grachanin in Mr. Parrava.

Izraz naše hvaležnosti naj prejme članstvo pevskega društva Jadran za zapete žalostinke pred večerom dviga krste k večnemu počitku. Glinjive in krasno zapete žalostinke so nam bile ob času tužnega jada v družini nenadomestni izraz globokega sožalja.

Iskrena hvala častiti duhovščini fare Marije Vnebovzete na Holmes Ave. za tolažilne obiske v bolnici, podelitev svetih zakramentov za umirajoče, opravljene zadušne molitve ter cerkvene pogrebne obrede. Najlepša hvala pogrebni mu zavodu Jos. Zele in Sinovi za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo Mr. in Mrs. Frank Lovšin, Mrs. Margaret Haffner, Mrs. Mary Sluga in Mrs. Mihaela Avcin za veliko in izdatno pomoč ob času največje žalosti v družini.

Hvala lepa članicam Slovenske ženske Zveze, podružnica št. 10 in Oltarnemu društvu Marije Vnebovzete na Holmes Ave. za opravljene zadušne molitve ob mrtvaškem odru blagopokojne nezabne soproge in matere.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi tisti ki so prišli pokojnico kropiti so pri nji čuli nas od bridkih dnevi tolažili kot oni, ki so jo spremlili na pokopališče k večnemu počitku. Iskrena hvala vsem za vse kot tudi onim, če je pomotoma njih ime izostalo v zahvali, karkoli so nam dobrega storili ob času največje žalosti v hiši.

Ljubljena soproga ter dobra, skrbna in nenadomestljiva mama. Tužno nam je oko, skeleča je solza, ki nam drči po licu na kup zemlje — Tvoj grob. Strti so naši upi v bodočnost — izgubili smo drago mamo. Težak je korak okrog groba, v katerem je pokopana vsa naša ljubav, vsi upi in biseri zlate mame. Naša kolena klonejo nad Tvojim grobom v goreči prošnji in želji k Vsegamogočnemu, kateri Ti je dal in odvzel življenje: Daj naši dobri soprogi in v ljubezni oboževani dobri mami mirni počitek v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

FRANK ROVERE, soprog;

FRANK ROVERE, JR., sin;

VICTORIA, poročena PIANECKI, ANNA, in MARY, hčere;

JOHN PIANECKI, zet;

COLETTA ROVERE, snaha; JOHNNY, JOEY in FRANKIE, vnuki.

Cleveland, Ohio, 5. maja, 1936.